

**Nauicula siue speculum fatuoru[m] Prestantissimi
sacraru[m] literaru[m]**

Geiler von Kaysersberg, Johannes

Argentorati, 24. Jan. 1513

56 Predestinat[i]o[n]i innite[n]tiu[m] (Becher narre[n]) Nole. Opinari
deu[m] no[n] libere ad extra op[er]ari: putare neq[ue] hoiem libere
op[er]ari: opinari [quod] q[...]r deus p[rae]destinauit/ ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70346](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70346)

In pōtestate gaudentī

Do quo ce regiminibus omunitatū suspensi/pscripti/interfecti/z alijs
infamis desede depositi. Aliud erit frater. Erunt nouissimi pmi/z pri
mi nouissimi. Et si vis videre/non opus est logius abire. Elena oculos
ant te est spectaculū in hodierno quod audistis euangelio/diues z mendic
us. Vide quod rotā/ne direrim fortune/sed diuine puidētia: vide inquis
vtriusque in vita statū. Sedet diues in diuitijs/delitijs/glia z honore.
Fatuus vti^r in diuitijs gloriāns z gaudes: sicut vermis in stercore.
(Domina reputaui vt stercora: ait Paulus) vt submersus de massa plū
bi in collo pendente/demergūt plane(si cidepaulo crediti) diuite in
pfundū. Sedet purpura z bisso vestitus/gloriāns de ignominia/fur
de cauterio/vulneratus de ligatura/z cecus de velamine precio. Pla
ne exēcatus/vulneratur homo z in furto dephensus vestitus est a do
mino tanque cauterio/ligatura z velamine. Erat plane vestitus an pec
catū sicut sol splendore gracie/virore virtutū vt pratum/z candore sicut
lignum. Sic sic sedet diues in maritis diuitijs: Lazarus in paupert
ate marita. Hic in delitijs/alle in esurie volēs saturari mitis. Recog
ratio vite diuitis voluptuose duplicit pecciā pauperi/mistar ignis res
flexi supra se in camino. Margarita in stercore/stella in nebula/z aus
rum in camino paupertatis: sic erant dum viuerent. His videre qui
xtrarie sit factū in morte. Morit maledictus ille diues tripli morte
nature/gracie/glorie:z propriet in tenebras exteriores:sepeliturque in infer
no. Hic paup vnicō morte/sez naturali:z deducit ab angelis in celuz/
ab angelis custodiētibus honoratibus z gaudentibus. Dic ex devoragine.
Iam autpurgatū collocat in celesti thesauro: margarita de stercore
eleuatr z ponit in regis ornamēto:stella de nebula rutilat posita nobis
in exemplo. Primus paup in camino:iam diues in camino duplicitis
pene sup recordate delitiaz. Recordare inquest damna quodque. Recita ex
summi predicantū. Benedictus deus:hec est plane mutatio dextre
excelsi. Fit de eis sicut de mutuo sibi obuiatibus in puncto se ztingētibus:
qui qilibet ad alteri^r locū declinat. Paup z diues viatores sūt/qui sibij
uicē obuiat in articulo siuc puncto moris. Venit diues de delitijs/et
terminat trāitus suus ad miseras: venit de miserijs paup z ad locuz
vadit diuitis ad delitias eternas. Simile aptissimū de gallina z acci
pitre:quod ponit Holcot z Glincētius. Quoz prima ztemnū in vita ce
odit:accipiter autem in manibus portat zc. Post mortem vtriusque/ejeti
tur in stercus accipiter p fenestram:gallina in diuab scutellis portat
cum gloria an facie ad mensam dñi. Sic de paupe z diuite. Applica.
Rogamus dñm.

Dominui.ij. post Trinit. festū beatis Jo. bapt. xxiiij. Junij

Stultoz infinitus est numerus. Eccs. j.
Evanglium de dominica.

Et in quagesima sexta turba est p̄destinatōni innitentū et res **M.**
 q̄ probatōis (Bescher narrē) Et q̄ sunt (bescher narrē) q̄bō nos
 lis dinoscunt̄; et q̄ sunt signa q̄bō ab inuicē secernunt̄ p̄destis
 nati et reprobat̄. Qui sunt (bescher narrē) Ipsi sunt q̄ innis
 tunt̄ p̄destinatōi. Et qd̄ est p̄destinatio. Est p̄positū dādi vitā eternā:
 aut Cameraceū, dist. xl, p̄mi. Et b. Tho. q. xxij. p̄me p̄tis ait: Predesti
 natio est rō. i. pfect⁹ & ceptus ordinis aliquā in salutē eternā in mēte di
 uina cristēs. Et ē dupler finis ad quē p̄ ordinari hō. Una⁹ naturalis:
 et ad hūc ab alio destinari nō opt̄; cū ad eū & seqndū sit ex sua natura
 sufficiēs. Est ali⁹ finis supernaturalis/puta beatitudiō br̄ifica dei visio: et
 ad hūc (qz sup̄ se est) ut destinat̄ necē est. Sille de sagitta q̄ natura sua
 cadit ex ḡuitate naturali deorsum: neqz impellēte aut destinat̄e alio in
 diger: ceterā ad metā puenire nō p̄t ex se/sz baliste impulsu dirigit̄. Sic
 in p̄posito: applica. Exemplū est ad p̄positū br̄is Joānes cui⁹ bodie fe
 stū colit̄: de q̄ in epla sumpta ex Ela. xl, dī: Vlocavit r̄c. Os meū de
 dit q̄si gladi⁹ acutū et q̄si sagittā r̄c. Ecce quō Joā. p̄destinat⁹/a deo
 vocat⁹ noīat⁹/ut sagitta missus r̄c. Habes ecce brevē qd̄ sit p̄destina
 tio qntū tibi sufficit ad p̄positū: latior declaratio p̄met ad dist. xl, p̄mi
 sīaz. Huic p̄destinatōi et Joā. p̄destinato innitunt̄ n̄i fatui/ dicētes: **n**
 si p̄destinat⁹ sum ut Joā. saluabor ut ip̄e/q̄qd fecero. Itē innitunt̄ pa
 rabole bodierai euāgeliū: ybi p̄mo vocant̄: deinde mittunt̄ dicētes ut ve
 niāt: tertio introducunt̄ alij: q̄rto alij &pellunt̄ r̄c. Applica sicut volue
 ris p̄posito: et tātū de p̄mo. Circa secundū q̄ris/q̄ sint nōle q̄bō dinosc̄
 p̄nt̄. R̄deo qz qnqz: q̄zuis etiā p̄les possint poni.

Prima nola ē: opinari deū natura nō libere &tingēter ad extra opa
 ri. Talis fatuus fuit Aristoteles: ut dī Pe. de Eliaco sup̄ p̄mo dis. xl.
 quē vide: Dicūt bi q̄ neccitate nature ut sol et ignis/ope⁹ de⁹. Sz falsū
 est: q̄zuis h̄. p̄bari nō possit cuideſter/nisi sup̄posito articulo de oipoten
 tia der. vi dī Gabriel dist. xl. secūdi. quē vide.

Sedā nola: putare neqz boiem libere agere/sz fato cogi et influēt̄hs:
 q̄les Genetliaci: q̄ sz horoscopū iudicāt boiez neccario inclinari ad fur
 ta/bomicidia r̄c. itē iurta varios vestiū colores fortunatos vel iforū
 natos fieri. Falsū ē h̄: qz libez arbitriū cogi nō p̄t. neqz obstat qd̄ bodie
 br̄ in euāg. & pelle intrare. De q̄ vide dist. xv. scđi. An volūtas possit
 cogi/tradit̄ creplū qd̄ ponit̄ a Guil. Pa. in de vniuerso: de qdā doctro
 q̄ erat ei⁹ erroris q̄ oia de neccitate fierēt. q̄ cū se iactaret id etiā coram
 doctissimis p̄batū ire: rogarētqz sociū sibi & dicētē vt secū iret ad(ne
 scio quē) doctū/quē iactabat se victuz; r̄ndit soci⁹: si oia neccitate fuit/
 cur me rogas ut vadā: etiā si non rogares iurta tuā opinionem ire me
 tecū oportet. sicqz & fusus desistebat ab opinione sua fatua.

Tertia: opinari qz de⁹ p̄destinat̄/io q̄cqd faciat saluabit̄. R̄deo pri **D**
 mo fm. Gab, & cedo q̄ si es p̄destinat⁹/q̄cqd feceris saluaberis: qz fina.

Negligentiu[m] propria

liter solū et nō malū facies. Scđo dico: q[uod] si es p[re]destinat[us] nō salvaberis si feceris finaliter malū: poteris cū malū facere: si id ponit[ur] messe/nō tuis sti p[re]destinat[us]. Dico tertio: q[uod] stulta ē hec loquutio. Accipe sile de me stione/medicina et ope rustico. Quis cū rā stult[us] vt nō comedat/medi cū nō sumere velit/et agros nō colere: q[uod] vis certo sciatur diffinitū ap[er]tū dc morte sua et fructib[us]. Sic in proposito rē: Nō p[ro]uidit d[omi]n[u]s finem sine medijs.

Quarta no[n] existimare nullū hoīcm esse corrigēdū: tū q[uod] nihil libere agat: et als eū saluari si p[re]destinat[us] est: q[uod] si p[ro]scit[us] frustra corrigit. item correctio ad h[ab]et tēdit vt q[uod]s fiat bon[us]: p[er] ea at q[uod] facit q[uod]s coact[us]/bon[us] non fit. Rūnde p[ri]mo: q[uod] falsū est q[uod] h[ab]et nihil libere agat. Scđo q[uod] als saluaz ref[er] falsum ē: q[uod] p[er] h[ab]et mediū saluari aliquā d[omi]n[u]s. Tertio q[uod] si sciret ecē p[ro]scit[us] frustra esset correctio: s[ed] q[uod]diu nescit d[omi]n[u]s adhiberi. Quarto q[uod] q[uod]diu ex ti more p[re]cedit opus nihil valet: sed de timore venit ad amorem/et tūc vālet. Gl[ori]a Gabri. in q[ua] theutonica ad ducē Eberhardū de wirteberg.

P Quinta nola: arbitrarī d[omi]n[u]s esse acceptorē p[er]sonaz: et iniuriā facere bis q[uod]s nō p[re]destinat. Sūt h[ab]et r[ati]onēs multe dc meritis et dc meritis p[er] uis[us]: p[er] q[uod] p[re]destinat[us] alii reprobant: s[ed] dimitto. Et dico p[ri]mo: q[uod] deo oēs trahit h[ab]et mō q[uod] d[omi]n[u]s Ap[osto]l[u]s: Deo vult oēs hoīes saluos fieri. s[ed] nō oēs sequunt tractū: vt L[et]ra sup Ap[osto]l[u]s. Sil[ence] ex Discipulo de amico in turri exīti ser. lxxiiij. 11. Dico scđo: si nō oēs p[re]destinat/ncmīni facit iniuriā: q[uod] nulli aliqd debet. Dico tertio: q[uod] deo iust[itia] est et nunq[ue] in culpa. Dico q[uarto]: q[uod] serviēdū ē deo, p[er] se ex amore amicitie: et ocul[us] claudi ad celū et infernū: sicut fecit discipulus ille quē falso diabol[us] revelauit patri dānandū. Dico q[uarto]: q[uod] nulli p[er]t[inent] revelari sua reprobatio: vt deducit doc. in p[ri]mo. Dico sexto: q[uod] tenere debes q[uod] si inter mille sol[us] vn[us] cēt saluādus/talē te esse. Et tātū de scđo. Circa tertiu de signis p[re]destinas tōis. ir. nihil locutus sum: cui placet videat Disci. ser. cxlii.

Feria. vi. Petri et Pauli p[re]dicie Kal. Julij:

Stultorū infinitus est numerus. Eccl[esi]as. i.

q Unquageūma septima turba stultorū est: negligentiu[m] propria (Versum narrēn/lederlich narrē) Ipi sunt q[uod] postbabēt ne gocia sua et alijs intēdūt/etra id q[uod] vulgo d[icitur]: Prorim⁹ tis bi esto. Et illud ordinata charitas incipit a seipo. Nō p[ro]ua res est hec negligētia: ipa est originale p[ri]ncipiū p[er]torū. Q[uod] p[ri]mi hoīes et angeli ceciderūt/ex negligētia p[ro]uenit: quēadmodū Volkot deducit sup illud sapie. iiiij. Qui neglexerūt iustū. et alibi in sententijs. Sūt autē nōle multe q[uod]bi fatui possent dinoscī: q[uod] tot sunt q[uod] ad salutē sūt necessaria q[uod] negligunt. Ego autē q[uod]q[ue] dūtataat elegi: q[uod]tuor ex Volkot Sap. iiiij. lectioē. xxxvij.

D Prima nola: est/negligentia in addiscēdo mox scitare. Et quis est